

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519200111
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519200111.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: D. S. D., H. M. XX.XX.XXXX, B. R. K. D., H. M. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: Z. - N. D., H. M. XX.XX.XXXX, R. C. X. XX, C., R. Č. C. na B. H. Z. C. XX, C., zastúpená NIKU & partners, s.r.o., IČO: 36 866 008, so sídlom: Prokopa Veľkého 51, Bratislava, a otec - A. C. D., H. M.B. XX.XX.XXXX, C. M. XX, B. XXXX, R. B., P. Š., Š. X. K. Š. B. B. Š. X. P. Š., zastúpený - JUDr. Ivana Zmeková, advokátka, IČO: 42 254 396, so sídlom: Zámocká 18, Bratislava, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 10. januára 2019, č.k. 20P/4/2019 - 139, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 10. januára 2019, č.k. 20P/4/2019 - 139, potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V. uznesením zo dňa 10.01.2019, č.k. 20P/4/2019 - 139, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal, aby súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie a to uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 15.04.2017, č.k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017, č.k. 11CoP/218/2017-251, ako aj uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 25.09.2018, č.k. 20P/92/2018-224 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.11.2018, č. k. 20CoP/151/2018-273. Zároveň sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, na základe ktorého bude oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň v kalendárnom roku od stredy od 16:00 do nedele do 18:00. Miestom prevzatia a odovzdania detí je bydlisko matky. Matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť. Zároveň žiadal, aby súd prvej inštancie neodkladným opatrením matke uložil povinnosť otca maloletých detí písomne (e-mailom) informovať vždy ku koncu párneho kalendárneho týždňa v mesiaci o zdravotnom stave maloletých detí a o jeho zmene, o absolvovaných a plánovaných lekárskejších kontrolách a vyšetreniach, terapiách detí, o ich dochádzke a aktivitách v materskej škôlke, o voľnočasových aktivitách a výletoch detí, o aktuálnych mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa detí (napr. zmena ošetrojúceho lekára, zmena bydliska, zmena zariadenia, ktoré maloleté deti navštevujú a pod.).

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, že uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 08.01.2019, č. k. 20P/195/2018-154 návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vylúčil na samostatné konanie, aby o ňom mohol rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote. Toto konanie je vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20P/4/2019 (t.j. predmetné konanie).

3. Otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že v súčasnosti je jeho styk s maloletými deťmi upravený uznesením súdu zo dňa 15.04.2017, č. k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017 č.k. 11CoP/218/2017-251 a uznesením Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 25.09.2018, č. k. 20P 92/2018-224 v spojení s uznesením

Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.11.2018, č. k. 20CoP/151/2018-273. Z dôvodu zásadných zmien pomerov sa otec domáhal zmeny úpravy styku s maloletými deťmi viackrát, naposledy svojím podaním zo dňa 01.08.2018. Od tohoto posledného podania návrhu došlo k ďalším zásadným zmenám týkajúcich sa maloletých detí odôvodňujúcich potrebu zmeny nariadeného neodkladného opatrenia, ohľadne styku otca s maloletými, a to konkrétne pokračujúce nevhodné a účelové správanie matky pri styku, resp. v súvislosti s ním, ktoré má zhoršujúcu sa tendenciu (matka opakovane porušuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, ktorým je upravený styk mimo UNICEF-u; od septembra 2018 matka nechodí na styk vždy osobne; otcovi za nezrealizovaný styk neposkytuje žiadnu náhradu a nie je schopná informovať ho o nere realizácii styku vopred v dostatočnom časovom predstihu - neinformuje ho priamo, ale len prostredníctvom svojej právnej zástupkyne; matka styk otca s deťmi narúša a svoju prítomnosť pri styku zneužíva na vyvolávanie konfliktov; matka neumožňuje žiadny kontakt otca s deťmi na diaľku); zneužívanie rodičovských práv a svojho postavenia preferenčného rodiča matkou (matka nerešpektuje právo otca na výchovu maloletých; s otcom účelovo nekomunikuje, neposkytuje mu ohľadne detí pravidelné a adekvátne informácie, resp. len tie, ktoré uzná za vhodné a ex post; o všetkom týkajúcom sa detí rozhoduje výlučne sama bez vedomia a účasti otca); psychická porucha matky, ktorá ovplyvňuje jej správanie (hraničná porucha osobnosti); nedôvodnosť súčasnej úpravy styku za prítomnosti matky; manipulácia detí matkou proti otcovi, konflikt lojality, do ktorého matka núti deti, zdravotný stav maloletých (zhoršenie ich psychického stavu spôsobené stratou otca v ich živote, resp. jeho minimálnou prítomnosťou). Matka svoje oprávnenie byť pri styku otca s deťmi využíva na manipulácie, účelové prekrúcanie a prispôsobovanie situácií, eskaláciu konfliktov. Snaží sa mať styk otca s deťmi pod svojou kontrolou a otca ako rodiča nerešpektuje, koná tak, ako sama uzná za vhodné bez ohľadu na deti, ktoré majú rady otca a chcú s ním tráviť čas. Matka sa snaží otcovi svojím účelovým konaním a odmietaním kvalifikovanej komunikácie s ním eliminovať rodičovské práva (dosiahnuť len jeho obmedzený styk, vytlačiť ho z možnosti rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa detí, mať adekvátne informácie o deťoch), čím eliminuje vytvorenie rovnocenných podmienok pre výchovu a starostlivosť zo strany otca. Aktuálna situácia má negatívny dopad na deti (na ich zdravotný stav, psychickú pohodu), ktorý sa môže prehĺbiť, čo bude len veľmi ťažko napravitelné, pričom otec má všetky predpoklady a má vytvorené aj materiálne podmienky na starostlivosť o deti. Konanie v danej veci trvá už takmer dva roky, čím sa charakter dočasného opatrenia stráca a tým, že súd vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nekoná, stávajú sa kvázi definitívnym rozhodnutím. V prípade dlhotrvajúceho konania nie je možné pripustiť, aby rozhodnutie o neodkladnom opatrení nebolo možné nahradiť novým, ktoré lepšie vystihuje ochranu základných ľudských práv (umožniť rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije v spoločnej domácnosti, pravidelný a čo najširší kontakt, aby mohol aj tento rodič výchovne pôsobiť na dieťa). Práve dĺžka súdnych konaní pri minimálne upravenom styku otca s deťmi je v danom prípade skutočnosťou, ktorá môže mať negatívny dopad na citový vzťah otca a detí. Zhoršuje postavenie otca v tom zmysle, že rozvíjanie jeho vzťahu s deťmi je v súvislosti s uplynulým časom podstatne sťažené. Je nepochybne aj v záujme detí, aby si udržali zdravé rodinné väzby s odlúčeným rodičom a aby neboli odtrhnuté od svojich koreňov, preto je potrebné, aby bol styk detí s otcom podporovaný (aby nedošlo k vzájomnému odcudzeniu a prípadne vytvoreniu syndrómu zavrhnutého rodiča, k čomu správanie a konanie matky smeruje). Negatívny postoj matky k otcovi a jej snaha obmedziť jeho styk s deťmi nie sú založené na racionálnych dôvodoch, ale na rodičovských nezhodách a matkinom odmietavom postoji riešiť danú záležitosť a nie je v záujme detí. Bez otcom žiadaného rozhodnutia vzhľadom na čas, kým dôjde k rozhodnutiu vo veci samej, by mohlo dôjsť k nezvratnému stavu, narušeniu väzieb medzi otcom a maloletými, ktorí majú právo na zachovanie vzťahu k obom rodičom, a preto je úprava v zmysle návrhu otca nepochybne žiadúca a dôvodná.

4. Kolízny opatrovník maloletých detí vo vyjadrení k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na charakter neodkladného opatrenia, ktorým sú upravené ohrozené pomery maloletých detí, pričom neodkladné opatrenie nepredpokladá taký rozsah úpravy styku s maloletými, ako žiada otec v návrhu zo dňa 11.12.2018. Neodkladné opatrenie je účinné do rozhodnutia vo veci samej a je predpoklad, že o úprave styku otca s deťmi bude rozhodnuté v rámci pojednávania o rozvoze a úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na uvedené sa k návrhu otca nepripojil.

5. Zástupkyňa matky vo vyjadrení zo dňa 04.01.2018 uviedla, že dňa 14.12.2018 podala na súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Bratislava V., č. k. 20P/123/2017-113 zo dňa 15.04.2017, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017, konanie je vedené pod sp. zn. 20P/198/2018 a nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Konaniu otca nerozumie, keďže na jednej strane v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvoze sa domáha zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, ktorej predpokladom je aspoň základná korektná

komunikácia medzi rodičmi, no na druhej strane v situácii, keď sa obaja rodičia spoločne podrobujú terapii u dohodnutého odborníka (Z. T. S.) sa nešťítia vo svojom návrhu vynášať súdy na osobu matky, ponižovať ju a osočovať. Matka je zdesená z tohto, aký dopad bude mať na deti takéto správanie otca k matke. Matka súdu preukázala, že ochorením uvedeným otcom netrpí, otec vyťahuje a vytrháva z kontextu obsah vzájomných rozhovorov (počas matkinej návštevy Izraela) spred dvoch rokov, pričom netušila, že ju otec počas ich súkromných rozhovorov nahráva. Nikdy deti proti otcovi nenavádzala, ani nemanipulovala. Obe deti sú už dva roky vystavované neprimeranej emocionálnej, psychickej, ale i fyzickej záťaži zo strany otca, ktorý čas, ktorý mu je poskytnutý na trávenie so synmi, využíva na to, aby ich vypočúval, rozoberal s nimi problémy dospelých, riešil s nimi témy, ktoré sú ich veku nevhodné, „strašil“ ich tým, že matka ho chce poslať do väzenia, že privolá políciu, sľubuje im, že už čoskoro budú stále spolu (najmä teraz po podaní predmetného návrhu), opakuje im, že sú obeťami „syndrómu zavrhnutého rodiča“ a pod.. Čo sa týka aktuálnych nevraživých prejavov maloletého R. k otcovi, matka je toho názoru, že tieto sú iba prejavom dlhodobej frustrácie dieťaťa. Matka nemôže do styku otca s deťmi zasahovať, nakoľko je ihneď atakovaná z jeho strany. V jej domácnosti a voči nej sa takto R. nespráva. Čím viac otec R. uisťuje, že ho ľúbi a snaží sa ho upokojiť, či objasniť, R. otcovi s rovnakou intenzitou opakuje, že on jeho rád nemá, že s ním byť nechce a doslova sa mu vysmieva. Matku toto správanie maloletého znepokojuje, keďže takéto situácie sa v poslednom období opakujú a otec nedokáže maloletého vhodným spôsobom usmerniť, napr. vysvetliť mu, že takéto správanie k rodičom je neprípustné a pokúsiť sa presmerovať jeho pozornosť. Namiesto toho sa otec so štvorročným R. niekoľko desiatok minút doslova provokujú, oponujú si, striedavo plačú (raz otec, raz R.), čo matka nepovažuje za prospešné, konštruktívne a výchovné. Matka verí tomu, že otec sa k deťom takto správa nevedome, lebo „to iba inak nevie“. Aj z uvedeného dôvodu považuje za nevyhnutné pokračovať v rodinnej terapii u Mgr. Palenčárovej. Ak by skutočne deti proti otcovi manipulovala, vyplynulo by to napríklad aj z výsluchu detí pred súdom. Z tohto však jednoznačne vyplynulo, že obe deti otca majú rady a neodmietajú ho. Deti sa začali k svojmu otcovi správať odmietavo v čase, keď sú s ním v kontakte 8 zo 14 dní (v rámci dvojtýždňového intervalu), t.j. po tom, čo bol styk otca s maloletými deťmi rozšírený o asistovaný styk každý piatok v mesiaci. V poslednom období matku na styku občas zastúpi jej matka, keď si matka musí plniť svoje pracovné záväzky alebo v čase, keď je jedno z detí choré. Bez zastúpenia tejto starej matky by niektoré styky otca s deťmi museli byť realizované v náhradnom termíne (tak ako tomu bolo aj v minulosti), nakoľko je matka samoživiteľka a musí zabezpečovať potreby detí aj po materiálnej stránke, nemôže si dovoliť odmietat pracovné príležitosti, nakoľko by tým mohla priamo ohroziť zabezpečovanie potrieb detí. Otec mesačne prispieva na výživu maloletých detí sumou 300,- € (250,- € na základe rozhodnutia súdu a 50,- € nad rámec), čo však nepokrýva ani polovicu odôvodnených mesačných výdavkov na jedno dieťa. Otec situáciu zneužíva, prekrúca a tak, ako sa pred deťmi nevhodne správal k matke, tak sa správa aj k starej matke zo strany matky. S tvrdením otca, že mu neposkytla náhradu za nerealizovaný styk z dôvodov na jej strane, nesúhlasí. Naposledy otec nerealizoval styk s deťmi z dôvodu plnenia si pracovných povinností matky dňa 01.09.2018, keď mu matka nezrealizovaný styk nahradila dňa 29.09.2018, 02.10.2018 a 04.10.2018 tak, že mal možnosť v tieto dni realizovať styk vždy o hodinu dlhšie, t. j. od 15,00 hod. do 19,00 hod.. Predĺženie styku až do 19,00 hod. sa však neosvedčilo, nakoľko sa tak deťom narušil denný režim, resp. ich večerné rituály. Ďalej matka popísala priebeh styku otca s maloletými dňa 08.11.2018 a 09.11.2018. Matka vo svojom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorým bol styk otca s maloletými deťmi upravený za jej prítomnosti, súdu avizovala, že otec nereflektuje na zdravotný stav detí, o čom svedčia i jeho tvrdenia v návrhu. Matka jeho správanie hodnotí za nezodpovedné a rozhodne nie za súladné s najlepším záujmom maloletých. Spochybňovanie úrovne jej starostlivosti o deti zo strany otca považuje za tvrdenie absentujúcej sebareflexiou. Otec nie je schopný sa aktuálne, zodpovedne, rešpektujúce potreby a vývin detí o tieto riadne postarať, a to ani v takom rozsahu, aký mu je umožnený vykonateľnými rozhodnutiami súdu. Matka namietala tvrdenia otca, že trávi s deťmi málo času. Aktuálne otec podľa súčasných vykonateľných rozhodnutí súdov realizuje, resp. by mal realizovať styk v období každých štrnástich dní celkovo osemkrát, z toho šesťkrát vždy v rozsahu troch hodín za prítomnosti matky a dvakrát v rozsahu dvoch hodín v priestoroch akreditovaného subjektu. Otec s deťmi prevažne podniká iba rovnaké aktivity, keď sa s nimi zdržiava v nákupných centrách, fastfoodoch, Starbucks, resp. v ním občasne prenajatom jednoizbovom byte v bytovom komplexe Panorama City, kde však nemá pre deti vytvorené podmienky pre dlhšie trávený čas (nemá tam pre ne k dispozícii žiadne potreby ani posteľ). Otec doposiaľ drží zahraničné cestovné doklady oboch detí a vzhľadom k tomu, že v prebiehajúcom trestnom konaní stále deklaruje, že matka deti „odniesla z ich domova v Izraeli“, pretrvávajúca dôvodná obava o ich bezpečnosť v prípade, ak by sa styk realizoval bez prítomnosti tretej osoby. Otcovi navrhovaný styk s deťmi v jeho

návrhu by nebol v súlade s ich najlepším záujmom, ba priam by bol v jeho príkrom rozpore. Matka má za to, že otec súdu neosvedčil takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala upraviť jeho styk s maloletými v ním požadovanom rozsahu. Vzhľadom k aktuálne prebiehajúcej terapii u Mgr. Palenčárovej a prebiehajúceho konaniu o uloženie výchovného opatrenia (sp. zn. 20P/404/2017) matka navrhuje, aby súd návrh otca na úpravu styku s maloletými v každom párnom kalendárnom týždni v čase od stredy od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod., ako nedôvodný zamietol. Úpravou styku otca s deťmi v priestoroch akreditovaného subjektu je aktuálne i do budúcnosti zabezpečená psychická stabilizácia detí, monitorovanie priebehu realizácie styku, bezpečnosť maloletých a zabránenie ich neoprávnenému premiestneniu mimo SR, poskytnutie komplexnej správy o deťoch v interakcii s otcom, vypracovanej akreditovaným a odborne spôsobilým subjektom. Časť návrhu, ktorou sa otec domáha uloženia povinnosti matke informovať ho, matka navrhuje ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko matka o zhoršení zdravotného stavu detí informuje, o čom predloží aj potvrdenie ošetrojúceho lekára maloletých, čo má súd preukázané aj z e-mailovej korešpondencie právnych zástupcov, ktorú otec sám vo svojom návrhu (ako aj v ostatných svojich podaniach) súdu predložil; otec je v osobnom, či písomnom (aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne) v pravidelnom kontakte so všetkými odborníkmi, či zariadeniami, v ktorých starostlivosti sa maloleté deti nachádzali alebo nachádzajú; je v pravidelnom osobnom i písomnom kontakte s predškolským zariadením, ktoré deti navštevujú. Predškolské zariadenie otec opakovane osobne navštívil (naposledy počas zimnej besiedky detí, ktorú predškolské zariadenie organizovalo, a na ktorú bol týmto zariadením pozvaný, a ktorú absolvoval spolu so starou matkou detí); otec opakovane kontaktoval aj ošetrojúceho lekára detí MUDr. Dagmar Kollárovú, ktorú s maloletými deťmi matka začala navštevovať po tom, čo otec namietal „objektívnosť“ predchádzajúcej pediatričky maloletých detí MUDr. Goldenberg a jej lekárske správy označoval za „falošné; otec bol osobne prítomný aj na Detskej klinike na Limbovej ulici v Bratislave v čase, keď tam bol maloletý D. hospitalizovaný so zápalom pľúc (otec sa vtedy nevhodným spôsobom domáhal kontaktu s maloletým, narušal chod oddelenia spôsobom, že situáciu musela riešiť primárka oddelenia); otec bol v kontakte s Mgr. Danou Cipárovou, ktorá ako psychologička s deťmi pracovala; bol v kontakte s MUDr. Natáliou Dimovou, ktorú požiadal o vydanie správy týkajúcej sa maloletých detí, ktorú súdu predložil aj v ostatných konaniach týkajúcich sa maloletých detí; otec bol v kontakte s pracovníkmi CPPPaP Bratislava I, keď bol maloletý D. v procese diagnostikovania poruchy ADHD; aktuálne je otec v kontakte aj s Mgr. Zuzanou Palenčárovou, ktorá bola oslovená na prácu s rodinou právnou zástupkyňou otca po dohode rodičov a momentálne prebieha u nej terapia, ktorej budú účastní aj maloleté deti (doposiaľ rodičia absolvovali jedno osobné stretnutie a jednu konzultáciu prostredníctvom konferenčného hovoru, v priebehu mesiaca január 2019 by sa malo uskutočniť aj prvé stretnutie odborníčky s deťmi); o oficiálnych aktivitách detí v materskej škôlke (napr. zimná besiedka) sú rodičia informovaní priamo predškolským zariadením, ktoré maloleté deti navštevujú. O tom, čo v škôlke zažili, rodičov obe deti informujú samy; o ich dochádzke matka otca informuje súčasne s informáciou o ich zhoršenom zdravotnom stave. Absencie maloletých detí v predškolskom zariadení priamo súvisia s ich zhoršeným zdravotným stavom, resp. od 03.10.2018 v súvislosti s realizáciou styku otca s deťmi v priestoroch akreditovaného subjektu každý piatok v čase od 10,30 hod. do 12,30 hod.; zo súdnych spisov v konaniach vedených pred súdom prvej inštancie vyplýva, že otec bol informovaný o výletoch (a jednej letnej dovolenke v Bulharsku, ktorú maloleté deti absolvovali v auguste 2018), o mimoškolských aktivitách, ktoré maloleté deti absolvovali (v súčasnosti vzhľadom na frekvenciu stykov s otcom už deti nenavštevujú žiadne mimoškolské voľnočasové aktivity). Jedinou voľnočasovou aktivitou, ktorej sa maloletí venujú, je Nedeľná židovská škola organizovaná bratislavskou židovskou obcou, o čom otec vedomosť má a rovnako sú mu zasielané zo strany tejto organizácie informácie o tom, kedy sa najbližšia Nedeľná židovská škola uskutoční a aký bude jej program. Vzhľadom na uvedené má matka za to, že otec je informovaný o všetkých záležitostiach týkajúcich sa maloletých detí tak z jej strany, ako aj z jeho vlastnej iniciatívy a iniciatívy jeho právneho zástupcu, ktorý ho často pred príslušnými zariadeniami a odborníkmi zastupuje. Dôvody, prečo matka s otcom komunikuje prostredníctvom právneho zástupcu, matka súdu aj otcovi opakovane uviedla a na týchto je nútená vzhľadom na pretrvávajúce nevhodné správanie otca zotrvať. Vzhľadom na jej osobnú prítomnosť pri stykoch otca s deťmi má otec niekoľkokrát do týždňa možnosť dopytovať sa priamo matky na záležitosti maloletých detí aj osobne, resp. aktuálne aj v rámci terapie u Mgr. Zuzany Palenčárovej, ktorej sa obaja rodičia spolu s maloletými deťmi podrobujú.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že lustráciou poručenských spisov bolo zistené, že na súde prvej inštancie sú ohľadne maloletých detí D. tieto neskončené konania:

7. Pod sp. zn. 20P 422/2017 (pôvodne sp. zn. 20P 17/2017) konanie na návrh matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, v

ktorom navrhuje zveriť na čas do rozvodu obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok, otca navrhuje zaviazať mesačne výživným sumou 500,- € na maloletého D. S. a sumou 450,- € na maloletého R. K. od podania návrhu. Styk otca s maloletými navrhuje neurčiť. V tejto veci súd prvej inštancie doteraz meritórne nerozhodol.

8. Pod sp. zn. 20P/18/2017 je vedený návrh matky na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, ktorým sa matka domáha, aby obe maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že obidvaja rodičia budú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok a otec bude zviazaný povinnosťou prispievať mesačne výživným na maloletého D. S. sumou 500,- € a sumou 450,- € na maloletého R. K.. Styk otca s deťmi určiť nenavrhuje.

9. Pod sp. zn. 20P/31/2018 je vedené konanie na návrh starej matky zo strany otca o úpravu styku. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

10. Pod sp. zn. 20P/404/2017 je vedené konanie na návrh matky o uloženie výchovného opatrenia. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

11. Pod sp. zn. 20P/195/2018 je vedené konanie na návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

12. Pod sp. zn. 20P/198/2018 je vedené konanie na návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

13. Súd prvej inštancie zistil, že aktuálne sa styk otca s maloletými deťmi realizuje na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 15.04.2017, č. k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017, č.k. 11CoP/218/2017-251, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie tak, že sa upravuje styk otca s deťmi každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod., vždy za prítomnosti matky. Miesto prevzatia a odovzdania detí je bydlisko matky a súčasne na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 25.09.2018 č.k. 20P/92/2018-224 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.11.2018, č.k. 20CoP/151/2018-273, na základe ktorého je otec oprávnený na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 20P/17/2017, v súčasnosti vedeného pod sp.zn. 20P/422/2017 stykať sa s maloletými deťmi každý týždeň v mesiaci v piatok od 10.30 hod. do 12.30 hod. v priestoroch akreditovaného subjektu UNICEF - LINKA DETSKEJ ISTOTY, n. o., so sídlom: Fialkové údolie 1956/5, Bratislava, len za prítomnosti povereného odborného pracovníka akreditovaného subjektom UNICEF - LINKA DETSKEJ ISTOTY, n. o.. Matka je povinná obe maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť. Miestom prevzatia a odovzdania oboch maloletých detí budú priestory akreditovaného subjektu UNICEF - LINKA DETSKEJ ISTOTY, n. o..

14. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že z činnosti súdu je zjavné, že uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 22.01.2017, č. k. 20P/20/2017-36 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.03.2017, č. k. 20CoP/13/2017-770, bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého sa maloletý D. S. D., H. M.B. XX.XX.XXXX B. Z. R. K. D., H. M. XX.XX.XXXX, na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20P/17/2017, zverili do osobnej starostlivosti matky a otec je povinný platiť v nevyhnutnej miere na výživu maloletého D. S. sumu 150,- € mesačne a na výživu maloletého R. K. sumu 100,- € mesačne. Otcovi súd do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20P/17/2017 zakázal vycestovať s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky, bez súhlasu a prítomnosti matky. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.03.2017, č. k. 20CoP/13/2017-770 a vykonateľnosť dňa 31.01.2017. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.07.2017 sp. zn. 3Cdo 95/2017 bolo konanie o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.03.2017 sp. zn. 20CoP/13/2017 zastavené z dôvodu späťvzatia dovolania otcom.

15. V danom prípade súd prvej inštancie na základe všetkých skutočností dospel k záveru, že záujem maloletých detí nie je ohrozený. Súd prvej inštancie uviedol, že vysoko pozitívne hodnotí skutočnosť, že sa obaja rodičia spoločne podrobujú odbornej pomoci. Styk spôsobom, akým sa v súčasnosti realizuje, nevlýva negatívne na záujmy detí, ktoré s otcom majú poskytnutý taký dostatočný priestor, aby nedochádzalo k ich vzájomnému odcudzeniu a mohli si budovať vzájomné vzťahy. V každom prípade rozhodovania, je pre súd prioritou záujem detí a snaha vytvoriť stav spravodlivej rovnováhy medzi záujmom detí a ich rodičmi, keď zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý musí mať prednosť

pred záujmami rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a vývoj dieťaťa.

16. V danom prípade dospel súd prvej inštancie k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia splnené neboli. Rodičia maloletých detí sú naďalej manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, obe maloleté deti sú neodkladným opatrením zverené do starostlivosti matky, otec má súdom upravený styk. V súčasnom období sa styk otca s maloletými deťmi realizuje s tým, že rodičia medzi sebou priamo nekomunikujú, ale len prostredníctvom svojich právnych zástupcov. Pri takto zadefinovanom skutkovom stave (súdna úprava styku a aj realizácia styku otca s maloletými deťmi) nebolo zistené ohrozenie pomerov maloletých detí. S ohľadom na obsah otcom podaných návrhov nevznikla potreba dočasne zastabilizovať styk otca s maloletými v zmysle ním žiadaného petitu, keďže tento sa realizuje, i keď nie v takej miere, akú si predstavuje otec, ale v takom rozsahu, aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletými deťmi, a zároveň v takej miere, aby si mohli neustále budovať vzájomný vzťah a teda v rozsahu, ktorý zodpovedá inštitútu neodkladného opatrenia. Takto v súčasnosti realizovaný rozsah styku zodpovedá nevyhnutnej úprave. Úprava styku v takom rozsahu, v akom sa jej domáha otec, by zodpovedala meritórnemu rozhodnutiu, ktoré si vyžaduje obširne dokazovanie presahujúce rámec dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladným opatrením nie je možné dosiahnuť urýchlenie rozhodnutia vo veci samej, účelom neodkladného opatrenia je len dočasná úprava pomerov účastníkov konania, ktorá má zabezpečiť bezodkladnú realizáciu ich práv, teda bezodkladne, okamžite a dočasne zabezpečiť v nevyhnutnom rozsahu styk otca s maloletými deťmi, kým nebude o nich rozhodnuté, podľa hmotnoprávneho predpisu (Zákon o rodine). Súd prvej inštancie nezistil dôvodnosť časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá sa týka zmeny úpravy styku otca s maloletými deťmi.

17. Súd prvej inštancie súčasne uviedol, že dáva do pozornosti, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Základom pre nariadenie neodkladného opatrenia je absencia vážnejších pochybností o jeho dôvodnosti. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov. Súd je povinný chrániť záujmy maloletých detí, a to i na úkor ich rodičov. V danom prípade však nebolo preukázané, že doteraz realizovaný styk otca na základe neodkladného opatrenia nie je v takej miere, aby nedošlo k absolútnemu pretrhnutiu kontaktov medzi ním a maloletými. Styk sa však musí realizovať citlivo a v harmonickom prostredí bez konfliktov. Súd konštatuje s ľútosťou, že deti sú opäť a neustále svedkami konfliktov medzi rodičmi a styk sa nerealizuje v láskyplnom a harmonickom prostredí. S ohľadom na to, že ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, súd nemá možnosť vykonávať dokazovanie v takom smere, aby presne zistil skutkový stav veci, vychádza iba z osvedčených skutočností. Nakoľko však nedošlo preukázateľne k takej zmene pomerov, ktorá by predstavovala hrozbu pre maloleté deti, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a návrh otca v tejto časti (zmena úpravy styku) zamietol.

18. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia poukázal na to, že nemohol vyhovieť ani časti návrhu otca, ktorou sa domáha, aby neodkladným opatrením uložil matke povinnosť informovať ho o informáciách o deťoch, o ktoré žiada, nakoľko otec disponuje všetkými informáciami, ktoré sa týkajú života oboch maloletých detí. Otec žiadnym spôsobom neosvedčil ohrozenie jeho práva na pravidelné informácie, keďže aj sám potvrdil, že zo strany škôlky i lekárov maloletých detí je informovaný a nikto mu neupiera informácie. Bolo preukázané, že matka ho informuje o zhoršení zdravotného stavu obidvoch maloletých detí. Nakoľko sa otec s oboma deťmi takmer pravidelne stretáva, samotné deti sú už vo veku, kedy mu môžu samé povedať o dianí v predškolskom zariadení, o ich zážitkoch a pod.

19. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie otec, pričom uviedol, že navrhoval zmenu neodkladného opatrenia, ktorá sa dá dosiahnuť v zmysle zákona jedine zrušením nariadených neodkladných opatrení a nariadením nového neodkladného opatrenia (ktorého znenie uviedol otec v predmetnom návrhu). Vychádzajúc z uvedeného podanie otca doručeného súdu prvej inštancie dňa 12.12.2018 toto podanie teda obsahovalo jeden návrh otca, nie dva samostatné návrhy tak, ako to opätovne poňal súd prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené v zmysle zákonnej úpravy, ako aj rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, má otec za to, že otec správne navrhoval zmenu neodkladného opatrenia zrušením nariadeného neodkladného opatrenia a nariadením nového neodkladného opatrenia. Takýto návrh otca nemožno rozdeliť, keďže návrh na zrušenie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu súvisia, nadväzujú na seba. Z uvedeného dôvodu malo byť o týchto návrhoch rozhodnuté v jednom konaní (keďže sa jedná o jeden návrh otca). Ak sa súd prvej inštancie nestotožnil s právnou argumentáciou a výkladom ustanovenia § 363 C.m.p. otca,

mal najskôr rozhodnúť o návrhu na zrušenie už nariadených neodkladných opatrení, (o ktorom sa aktuálne vedie konanie pod sp. zn. 20P/195/2018, v ktorom nie je zatiaľ rozhodnuté) a následne (hoci aj v samostatnom konaní) o návrhu na novú úpravu styku otca s maloletými deťmi (ktorej potreba je v konaniach, ktorých účastníkmi sú rodičia a maloleté deti nepochybne preukázaná) tak, ako to navrhol otec, resp. v rozsahu, aký by súd považoval za súladný so záujmom maloletých detí, keďže nie je návrhom otca viazaný. Aj napriek vyššie uvedenému súd prvej inštancie návrh otca rozdelil (tak, ako už bolo vyššie uvedené) na dva samostatné konania, čo otec považuje za nesprávne a nezákonné. Na doplnenie otec poukazuje na to, že o vylúčení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol v konaní vedenom pod sp. zn. 20P/195/2018 sudca (teda nie vyšší súdny úradník tak, ako tomu bolo naposledy pri uznesení, č.k. 20P/92/2018-117, zo dňa 08.08.2018, ktorým bol tiež návrh otca vylúčený na samostatné konanie), z dôvodu ktorého nemožno podať proti tomuto sťažnosť (pričom odvolanie tiež nie je prípustné podľa ustanovenia § 357 C.s.p.) tak, ako tomu bolo v konaní vedenom pod sp. zn. 20P/92/2018, v ktorom otec sťažnosť podal. Po vyššie uvedenom procesnom postupe súdu prvej inštancie bolo v predmetnom súdnom konaní, t. j. v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom pod sp. zn. 20P/4/2019 rozhodnuté uznesením, zo dňa 10.01.2019 č. k. 20P/4/2019-139 tak, že tento návrh (ako časť z pôvodného celého návrhu otca) súd prvej inštancie zamietol. Predmetné rozhodnutie bolo otcovi (resp. jeho právnomu zástupcovi) doručené dňa 15.01.2019. Otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoje odvolanie odôvodňuje s poukazom na ustanovenie § 357 písm. d) C.s.p. a ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a ustanovenie § 62 ods. 1 C.m.p. a navrhuje, aby odvolací súd zmenil predmetné uznesenie súdu prvej inštancie tak, ako otec navrhuje nižšie (prípadne v rozsahu, aký odvolací súd považuje za súladný so záujmom maloletých detí). Rozhodnutie súdu prvej inštancie otec považuje za nesprávne a v rozpore so záujmom maloletých detí, keď súd prvej inštancie na základe predložených dôkazov a osvedčených skutočností dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, pričom rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, a to z nasledovných dôvodov. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie opätovne zdôrazňuje provizórnosť úpravy pomerov účastníkov konania nariadením neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím konečným. Nariadené neodkladné opatrenie súd zmení, ak sa zmenia pomery alebo, ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, čo podľa názoru súdu prvej inštancie v danej veci nebolo otcom preukázané. Súd prvej inštancie zároveň dospel k záveru, že záujem maloletých detí nie je ohrozený, z dôvodu ktorého podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia splnené (podľa názoru súdu prvej inštancie) v danej veci neboli. Súd prvej inštancie uvádza, že súčasná úprava styku je postačujúca (podľa názoru súdu prvej inštancie na to, aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletými deťmi, a zároveň, aby si otec a deti mohli neustále budovať vzájomný vzťah) a „zodpovedá nevyhnutnej miere.“ Otec uviedol, že pre otca je nepochopiteľné, ako môže byť podľa názoru súdu prvej inštancie na zabránenie odcudzenia otca a maloletých detí styk v rozsahu 18 hodín za 14 dní v prítomnosti matky, ktorý sa dokonca nerealizuje úplne (čo otec preukázal) a 2 hodiny týždenne priestoroch v UNICEFu, postačujúci, o to viac, že nedostatočnosti a nevhodnosti takejto úpravy svedčia aj prejavy detí voči otcovi (ktoré popísal v návrhu, ako aj nižšie). Podľa názoru otca nie je možné považovať za jedinú rozhodujúcu skutočnosť tú, že úprava neodkladným opatrením zodpovedá iba nevyhnutnej miere, bez zohľadnenia záujmu maloletých detí, ktorý je týmito rozhodnutiami nepochybne ohrozený. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že rozsah úpravy styku formou neodkladného opatrenia má byť len minimálny (nevyhnutný). Tiež je potrebné uviesť, že aktuálne súd argumentuje tým, že úprava pomerov neodkladným opatrením má zodpovedať len nevyhnutnej miere, avšak na základe návrhu matky nemal problém (výlučne na základe jej tvrdení) zveriť obe maloleté deti dočasne do jej výlučnej starostlivosti. Práve toto rozhodnutie spôsobilo, že matka nemá záujem o zmenu, ale o zachovanie toho, čo je, aby napokon aj vo veci samej dosiahla rovnaké rozhodnutie, za súčasnej minimálnej úpravy styku otca s deťmi. Navyše, nevhodné a manipulatívne správanie matky, odmietanie komunikácie s otcom, na ktoré otec súd upozorňuje je dlhodobo prehladané zo strany súdu. Otec v rámci odvolania zdôraznil, že úprava rodičovských práv a povinností, hoci aj len neodkladným opatrením, nemôže byť stanovená na úplne minimum, o to viac, že konania medzi týmito účastníkmi trvajú dlho (už viac ako 2 roky) a nie je zrejmé, kedy budú ukončené. Z takejto úpravy styku otca s maloletými deťmi sa (najmä vzhľadom na dĺžku konaní) absolútne vytráca povaha neodkladného opatrenia ako dočasnej úpravy, z dôvodu ktorého nie je možné argumentovať dočasnou takejto úpravou. Úprava styku v takomto rozsahu nie je v záujme maloletých detí, dokonca môže mať (a čiastočne už aj má) na maloleté deti negatívny dopad (predovšetkým na ich vzťah s otcom), čo otec uviedol už viackrát predtým, ako aj v podanom návrhu (dňa 12.12.2018). Otec má za to, že je nevyhnutné pristúpiť k takému chápaniu záujmu dieťaťa a rodičovskej zodpovednosti, pri ktorom nie je možné pripraviť dieťa o rodiča a naopak. Starostlivosť o

dieťa zo strany oboch rodičov sa musí stať štandardom, z ktorého je možné vybočiť len pri identifikácii výnimočných a závažných okolností, ktoré musia byť náležite preukázané. Nie je možné rodiča zbaviť jeho rodičovskej zodpovednosti alebo túto obmedziť len preto, že sa jej nechce vzdať (čo následne vyvoláva konfliktné správanie druhého rodiča žiadajúceho svoju výlučnú starostlivosť, čo však zostáva bez odozvy zo strany kompetentných), alebo pre konfliktné postoje druhého rodiča. Vyššie uvedené však v tomto konaní (ako aj ostatných konaniach, ktorých účastníkmi sú rodičia a maloleté deti) nebolo rešpektované! Súčasná úprava styku nie je vyhovujúca, nie je v záujme maloletých detí, nereflektuje ich potreby, čo sa prejavuje aj na správaní samotných detí. Takúto úpravu je potrebné vzhľadom na zmenu pomerov (ktorú otec preukázal, nielen osvedčil) bez pochyb zmeniť. Aj napriek tomu, súd prvej inštancie v rozpore so skutočným stavom a záujmom detí rozhodol tak, že návrh otca nie je dôvodný a jeho návrh zamietol. Súd prvej inštancie absolútne odignoroval otcom uvádzané skutočnosti popísané v jeho návrhu preukazujúce (resp. minimálne osvedčujúce) potrebu takejto zmeny, pričom išlo najmä o nevhodné a účelové správanie matky pri styku, resp. v súvislosti s ním, ktoré má zhoršujúcu tendenciu (porušovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o styku matkou; neposkytovanie náhrady za nezrealizovanie styku; neinformovanie otca matkou o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletých detí; neumožňovanie kontaktu otca a detí na diaľku; narúšanie styku otca s deťmi matkou a pod.), zneužívanie rodičovských práv matkou, jej postavenia preferenčného rodiča, psychická porucha matky, nedôvodnosť úpravy styku otca s deťmi za prítomnosti matky, manipulácia detí matkou proti otcovi, zdravotný stav detí (predovšetkým po stránke psychickej), závery vyslovené Krajským súdom v Bratislave v rozhodnutí - uznesenie, zo dňa 09.11.2018 č. k. 20CoP/151/2018-273, ktoré otec bližšie popísal v podanom návrhu, pričom k týmto predložil aj listinné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. jeho z odôvodnenia nie je zrejmé, akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s uvedenými zásadnými argumentami otca preukazujúcimi (resp. minimálne osvedčujúcimi) zmenu pomerov odôvodňujúcej potreby zmeny nariadených neodkladných opatrení, z dôvodu ktorého považuje otec rozhodnutie súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnené. Vzhľadom na záver súdu prvej inštancie má otec tiež za to, že súd prvej inštancie sa týmito dôkazmi predloženými otcom vôbec nezaoberal, opätovne len prisvedčil (ničím nepodloženým) tvrdeniam matky (uvedenými v jej vyjadrení zo dňa 04.01.2019 k návrhu otca). Za najväčší nedostatok v postupe súdu, ako kompetentného orgánu otec vidí tú skutočnosť, že súd prvej inštancie absolútne ignoruje prejavy maloletých detí vo vzťahu k otcovi, ktoré sa stále zhoršujú, (ktoré otec popísal v podanom návrhu) a týmto neprikladá žiadnu vážnosť. Je zrejmé, že práve tieto prejavy sú spôsobené predovšetkým nedostatočnou prítomnosťou otca v ich životoch, manipuláciou zo strany matky, nevhodnosťou jej prítomnosti pri styku otca s deťmi. Súd prvej inštancie však naďalej tieto ignoruje a nekoná v záujme ochrany maloletých detí a v súlade s ich najlepším záujmom. Súd prvej inštancie v tomto, ako aj v predchádzajúcich rozhodnutiach naďalej argumentuje dočasnou aktuálnou úpravou styku (formou neodkladného opatrenia), povahou neodkladného opatrenia (z dôvodu ktorého nie je možné vykonať dokazovanie v pravom zmysle slova), a preto ponecháva túto v účinnosti. Takýto postoj súdu prvej inštancie je však v rozpore so záujmom maloletých detí, nakoľko aj napriek tomu, že neodkladné opatrenie je úpravou dočasnou, neznamená to, že túto nemožno zmeniť, ak sú na to dané dôvody, ale predovšetkým, ak je to v záujme maloletých detí. V danom prípade potrebu zmeny odôvodňujú okolnosti danej veci a to prejavy maloletých detí vo vzťahu k otcovi (ktoré už boli popísané otcom v jeho návrhu), ako aj nasledujúce prejavy, konkrétne, že Theodore smútok riaditeľke škôlky opísal (čo riaditeľka škôlky uviedla na pojednávaní dňa 20.11.2018) tak, že: „Rozmýšľam nad tým, ako sa dostanem za otcom do Izraela“, či keď R. nakreslil do domčeka iba otca (pri výsluchu detí dňa 02.08.2018). Z výsluchu riaditeľky škôlky na pojednávaní dňa 20.11.2018 vyplynuli aj ďalšie zásadné skutočnosti, ktoré otec na tomto mieste uvádza: Riaditeľka uviedla, že miestom, kde deti prežívajú emocionálnu záťaž z rozvodu svojich rodičov, vypúšťajú svoje emócie, je najčastejšie domáce prostredie, kde sa deti cítia najbezpečnejšie. Matka vo svojom návrhu (ako aj v iných podaniach) uviedla, že súčasné popisované správanie nie je u detí prítomné u nej v domácnosti (str. 4 zápisnice z pojednávania). Možno teda uzavrieť, že pri otcovi sa deti cítia najbezpečnejšie, keď práve pred ním ventilujú svoje emócie a aktuálne psychické rozpoloženie. Riaditeľka na otázku, či vie popísať prežívanie dieťaťa, ktoré chce byť so svojím rodičom, ale nemôže byť s ním z dôvodov na strane druhého rodiča, odpovedala, že to závisí od osobnosti dieťaťa, že takéto prežívanie môže byť rôzne - môže byť smutné, nahnevané, nepokojné a môže tam byť viacero iných prejavov. Otec dodáva, že tieto (vyššie uvedené prejavy) sú prítomné aj u maloletých detí. Od podania návrhu sa správanie R. a jeho vyjadrenia na adresu otca ešte viac vyhrotili, keď maloletý otcovi hovorí, že: „Dada is A Scare Crow" - Ocko je strašidelná vrana.. „ Dada is not my family" - Ocko nie je moja rodina „ Dada I want to kill you" - Ocko chcem Ťa zabiť „ Dada I hate you" - Ocko nenávidím Ťa „ Dada is only a babysitter" - Ocko je

iba opatrovatelka „ Dada is a liar" - Ocko je klamár „ I don't love you Dada" - Ocko neľúbim Ťa „ You are not my father" - Ty nie si môj ocko „ Mom says that you are not my family and that Z. is my father" - Mama vraví, že Ty nie si moja rodina a Z. je môj otec „I only have room in my heart for one person, and that person Mama and not you" - Mám v srdci miesto len pre mamu, nie pre Teba „ Mama tells me to say these things to you" - Mama povedala, že Ti mám tieto veci hovoriť“ Z obsahu vyjadrení (ktoré nie sú bežné a primerané veku dieťaťa) je zrejmé, že tieto nemá z vlastnej hlavy. Bez povšimnutia súdu prvej inštancie by nemalo ostať ani časté zhoršenie zdravotného stavu maloletých detí (ktoré môže byť tiež odrazom psychickej nepohody spôsobenej nedostatočnou prítomnosťou otca v ich životoch, ako aj následkom rodinnej situácie), čo vyplýva zo spisov (predovšetkým z množstva nezrealizovaných stykov, ktoré bolo v konaní preukázané), ako aj z dĺžky konaní, ktorých predmetom je úprava výkonu rodičovských práv a povinností. Tieto skutočnosti (ako aj ďalšie popísané v podanom návrhu otca) ostali súdom prvej inštancie naďalej ignorované, a to aj napriek záverom Krajského súdu v Bratislave (vysloveným v uznesení, č. k. 20CoP/151/2018-273, zo dňa 09.11.2018), ktorý zmenu pomerov v danej veci konštatoval, a rovnako tak konštatoval aj nevhodnosť doterajšej úpravy styku na zabezpečenie práv detí, ako aj otca, ktorá môže mať nepochybne negatívny vplyv na zdravý psychický vývin maloletých detí, ktoré prejavili vôľu a túžbu sa s otcom stretávať. Aj napriek tomu, že: „Súd konštatuje s ľútosťou, že deti sú opäť a neustále svedkami konfliktov medzi rodičmi a styk sa nerealizuje v láskyplnom a harmonickom prostredí...", súd prvej inštancie nemal za to, že je potrebné nariadené neodkladné opatrenie upravujúce styk otca s deťmi zmeniť. Súd prvej inštancie v každom rozhodnutí uvádza, ako konflikty medzi rodičmi počas styku otca s deťmi deťom škodia, avšak na strane druhej v tomto smere nekoná a ponecháva prítomnosť matky pri styku otca s deťmi v účinnosti, pričom aj samotná matka navrhla zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ktorým je styk otca a detí upravený za jej prítomnosti (avšak matka zrušenie účelovo žiadala bez ďalšej úpravy, ktorý návrh je v súčasnosti vedený pod sp. zn. 20P/198/2018). Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje otec v tejto súvislosti aj za protirečivé. Protirečivé je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tom, že na jednej strane súd uvádza, že nemá možnosť vykonávať dokazovanie (keďže ide o neodkladné opatrenie), a preto vychádza iba z osvedčených skutočností, no na strane druhej súd uvádza, že „nedošlo preukázateľne k takej zmene pomerov, ktorá by predstavovala hrozbu pre maloleté deti...", z dôvodu ktorého návrh otca (zatiaľ v časti zmeny styku) zamietol. Nesprávnym záverom vysloveným súdom prvej inštancie (zrejme z dôvodu, že súd si opätovne prisvojil tvrdenia matky) v bode 25. odôvodnenia rozhodnutia je aj konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že pozitívne hodnotí skutočnosť, že rodičia sa spoločne podrobujú odbornej pomoci. Uvedené tvrdenie (záver) nie je pravdivé (zrejme súd prvej inštancie opäť prisvedčil tvrdeniam matky), nakoľko odbornej pomoci u Mgr. Palenčárovej sa podrobujú deti. Je pravdou, že na sedeniach u Mgr. Palenčárovej sú prítomní aj rodičia, avšak sedenie, terapie, sú zamerané a cielené na deti, nie na rodičov, ich vzájomnú komunikáciu, zlepšenie vzťahov medzi rodičmi. V bode 26. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie súd nesprávne a v rozpore so skutočným stavom uviedol, že styk otca s deťmi sa v zmysle rozhodnutia realizuje. O tom, ako sa styk otca s deťmi (ne)realizuje otec súd informoval podrobne vo svojom návrhu (na ktorý týmto odkazuje), a z ktorého je nepochybne zrejmé, že styk stanovený súdnym rozhodnutím matka nedodržiava v plnom rozsahu a časť stykov nie je možné realizovať z dôvodov na strane otca (otec nie je občanom SR). Aj napriek uvedenému súd prvej inštancie zaujal opačný názor (keďže opätovne aj v tomto smere uveril matkiným tvrdeniam). V závere bodu 30. odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie opätovne prisvedčil tvrdeniam matky (aj keď nie je otcovi zrejmé z akého dôvodu, ale predovšetkým na základe akého dôkazu, o ktorú skutočnosť stále opiera svoje závery v súvislosti s tvrdeniami otca, ktoré naďalej považuje za ničím nepreukázané), keď uviedol, že otec „...by sa mal snažiť vyťažiť čo najviac zo spoločne stráveného času, ktorý by mala s maloletými deťmi tráviť aktívne, a nie tento čas zaťažovať konfliktmi a tráviť ho s ohľadom na zdravotný stav detí tak, aby nedošlo k jeho zhoršeniu alebo ohrozeniu." Takýto postoj a „odporúčanie" súdu prvej inštancie nemá oporu v dokazovaní, resp. v osvedčených skutočnostiach, ide opätovne len o prijatie záverov vychádzajúc z jednostranných tvrdení matky súdom prvej inštancie bez ďalšieho. Až z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie sa otec dozvedá (keďže z označenia veci ani výroku rozhodnutia to vyplýva), že predmetným rozhodnutím súdu prvej inštancie bolo rozhodnuté aj o návrhu otca ohľadne uloženia povinnosti matke otca informovať o podstatných otázkach týkajúcich sa maloletých detí. V bode 32. odôvodnenia rozhodnutia sa súd prvej inštancie vyjadril k predmetnému návrhu otca ohľadne informačnej povinnosti, ktorý súd prvej inštancie (aj bez vylúčenia na samostatné konanie tak, ako je to zvykom) zamietol s odôvodnením, že otec má všetky informácie, ktoré sa týkajú života oboch maloletých detí. Súd prvej inštancie argumentuje tým, že otec má všetky informácie o deťoch, pričom dodáva, že túto skutočnosť potvrdil aj sám otec, keď uviedol, že zo strany školy a lekárov detí

je informovaný. Súd prvej inštancie očividne vôbec nepovažuje za zásadné, že tieto informácie otcovi neposkytuje matka (hoci je to jej povinnosť), ale otec je nútený sa obracať so žiadosťou o poskytnutie týchto informácií na tretie osoby - lekárov, škôlku a pod. Z uvedeného je tiež zrejmé, že otec nemá reálnu možnosť vedieť o všetkých prípadných lekároch (iných odborníkoch), v starostlivosti ktorých detí sú, z dôvodu ktorého tak naďalej nemá komplexné informácie o všetkých zásadných otázkach týkajúcich sa maloletých detí. Podľa názoru súdu prvej inštancie matka preukázala, že otca o zhoršení zdravotného stavu obidvoch maloletých detí informuje. Otec v tejto súvislosti dodáva, že o zhoršenom zdravotnom stave je otec informovaný len z dôvodu, že tento je dôvodom pre nerealizáciu styku. To je jediný dôvod, pre ktorý matka túto zásadnú skutočnosť týkajúcu sa maloletých detí otcovi poskytuje. Matka tak však často robí len krátko pred stykom (pričom táto informácia je sprostredkovaná cez právnych zástupcov, nakoľko matka nie je ochotná a schopná s otcom komunikovať priamo, ktorú skutočnosť súd tiež prehliadal. Zásadným je aj fakt (ktorý ostal zo strany súdu prvej inštancie naďalej bez povšimnutia), že matka, ak aj poskytne otcovi informácie, tieto mu poskytne spravidla až ex post. Uvedený spôsob nie je v súlade s rodičovskými právami otca a nemôže byť zo strany súdu prvej inštancie akceptovaný, nakoľko otec má právo podieľať na starostlivosti o deti aj v tomto smere (ohľadne zdravotnej starostlivosti, či už akútnej alebo preventívnej - plánované vyšetrenia, sedenia u odborníkov, a pod.). Vzhľadom na to, že matka otcovi takéto informácie neposkytuje vopred (hoci by tak matka mala robiť automaticky), otec nemôže mať a ani nemá, vzhľadom na to, že s deťmi nie je každý deň, komplexný prehľad o všetkých zásadných otázkach týkajúcich sa maloletých detí. Je zarážajúce, že toto súd prvej inštancie nepovažuje za zásadnú skutočnosť, z dôvodu ktorej mala byť matke uložená povinnosť otca informovať. Navyše súd prvej inštancie (v bode 30. odôvodnenia) hovorí o tom, ako by mal otec využiť čas aktívne a nezaťažovať deti konfliktmi, no na strane druhej (v bode 32. odôvodnenia) uvádza, že informácie môže získať aj od detí počas stretnutia s nimi. Podľa tohto vyjadrenia súdu prvej inštancie sa má otec (v otázkach ohľadne zdravotnej starostlivosti a inej odbornej starostlivosti, či iných zásadných otázkach) dopytovať u detí, či náhodou neboli u lekára, ak áno kedy, kde, a pod. Uvedené je absurdné jednak vzhľadom na vek detí, ale aj vzhľadom na to, že poskytovanie takýchto informácií je povinnosťou matky, ktorá túto nerešpektuje. Neobstojí ani tvrdenie súdu prvej inštancie, že deti sú vo veku, kedy vedia informácie ohľadne diania v škôlke, či o zážitkoch povedať samé. Z podania otca (vzhľadom na obsah informácií, ktoré týmto návrhom požaduje) je zrejmé, že otec uloženie povinnosti matky v žiadnom prípade nesmeroval na zážitky detí a ich prežívanie v škôlke. Súd prvej inštancie sa aj v tomto smere nedostatočne zaoberal návrhom otca, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie. Aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie nepovažoval návrh otca ohľadne uloženia povinnosti matke otca informovať o zásadných skutočnostiach týkajúcich sa maloletých detí za dôvodný, nakoľko uzavrel, že otec neosvedčil ohrozenie jeho práva na pravidelné informácie. Otec súdu prvej inštancie spolu s návrhom predložil jeden z e-mailov (konkrétne zo dňa 04.10.2018), ktorým prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal o poskytnutie informácie o deťoch, na ktorý však do dnešného dňa nedostal odpoveď. Otcovi nie je zrejmé, akým dôkazom by mal súdu prvej inštancie ešte osvedčiť, že matka si informačnú povinnosť voči otcovi neplní. Je to práve matka, ktorá by mala preukázať (osvedčiť), že otcovi pravidelne informácie poskytuje, k čomu však nedošlo. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že mu bolo doručené dňa 20.12.2018 aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka k návrhu otca, ktoré vyjadrenie súd prvej inštancie spomína v bode 5. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Predmetné vyjadrenie kolízny opatrovník zaslal do konania vedeného pod sp. zn. 20P/195/2018 (ktoré otec k svojmu odvolaniu pripája). K tomuto vyjadreniu otec uviedol, že kolízny opatrovník všeobecne poukazuje (rovnako, ako aj súd prvej inštancie) na charakter neodkladného opatrenia a uvádza, že rozsah úpravy, aký navrhuje otec, nezodpovedá úprave neodkladným opatrením. K tomu otec v skratke uvádza, že súd má možnosť (vzhľadom na to, že nie je viazaný návrhom otca), rozhodnúť aj o inom rozsahu úpravy a to tak, aby táto bola v záujme maloletých detí. Kolízny opatrovník vo svojom stručnom vyjadrení prejedukuje, že v konaní o rozvod a úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva je predpoklad, že bude rozhodnuté na pojednávaní vo veci rozvodu (ktoré je nariadené na 19.02.2019), no nie je zrejmé, z akej pozície a na základe čoho tak kolízny opatrovník uzavrel. Zásadnejšou je však skutočnosť, že kolízny opatrovník sa k samotnému návrhu otca, skutočnostiam a dôkazom ním uvedeným vôbec nevyjadril, z dôvodu ktorého takéto vyjadrenie a návrh zo strany kolízneho opatrovníka je v danej veci podľa názoru otca bez relevancie. Vychádzajúc z vyššie uvedeného má otec za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v záujme maloletých detí, nie je odrazom ich potrieb, ich práv, nevychádza zo skutočného stavu (ktorý postačuje v štádiu neodkladného opatrenia osvedčiť, čo otec aj urobil), vychádza z nedostatočne, resp. nesprávne zisteného skutočného stavu, z nesprávneho právneho posúdenia. Pri rozhodovaní súdu o úprave styku rodičov s dieťaťom, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať

a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu by dieťaťu malo byť umožnené stykať sa s oboma rodičmi v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti, čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie vzťahov je spravidla vždy v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu. Konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané. Kompetentné orgány ostávajú vo vzťahu k ochrane práv maloletých detí a ich realizácii (predovšetkým práva na starostlivosť zo strany oboch rodičov) nečinné, z dôvodu ktorého otec žiada, aby tieto konali, a to čím skôr, za účelom ochrany najlepšieho záujmu maloletých detí. Záujem maloletého dieťaťa je spoločným znakom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých. Výsledkom týchto konaní by teda nemalo byť vyriešenie sporu medzi účastníkmi konania, ale zabezpečenie výsledku konania, ktorý zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.11.2017, sp. zn. 5 Cdo 87/2017). V konaniach, v ktorých účastníkmi je otec, matka a maloleté deti dochádza aj k porušovaniu zásady rovnosti účastníkov konania, kedy súd prisvedčuje ničím nepodloženým tvrdeniam matky bez ďalšieho, pričom tvrdenia a dôkazy otca ignoruje a odmieta, resp. tieto nepovažuje za dostatočné a relevantné, a to bez akéhokoľvek zdôvodnenia tohto postoja. Uvedené je zrejme aj z tohto konania. Otec vzhľadom na priebeh konaní (vo veciach rozvodu a úpravy pomerov rodičov k ich maloletým deťom, ako aj úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré prebiehajú už viac ako dva roky) vyslovuje zároveň obavu, že aj napriek tomu, že súd prvej inštancie v tejto veci stále argumentuje dočasnou takejto (neodkladným opatrením nariadenej) úpravou styku otca s deťmi, že takéto rozhodnutie bude kopírovať i rozhodnutie vo veci samej. Z dôvodov vyššie uvedených otec navrhuje, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že zruší uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 15. 04. 2017, č.k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. zo dňa 29. 05. 2017, 11CoP/218/2017-251 a nariadi neodkladné opatrenie v tomto znení: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry týždeň v kalendárnom roku od stredy od 16:00 do nedele do 18:00 (prípadne v inom rozsahu, ktorý bude súd považovať za súladný s najlepším záujmom maloletých detí). Miestom prevzatia a odovzdania detí je bydlisko matky. Matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť. Matka maloletých detí je povinná otca maloletých detí písomne (e - mailom) informovať vždy ku koncu právneho kalendárneho týždňa v mesiaci o zdravotnom stave maloletých detí a jeho zmene, o absolvovaných a plánovaných lekárskech kontrolách a vyšetreniach, o terapiách maloletých detí, o aktivitách maloletých detí v materskej škôlke, o dochádzke maloletých detí do materskej škôlky, o voľnočasových aktivitách a výletoch maloletých detí, o aktuálnych mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí (napr. zmena ošetrojúceho lekára, zmena bydliska, zmena zariadenia, ktoré deti navštevujú a pod.).

20. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že pred Okresným súdom Bratislava V. je pod sp. zn. 20P/195/2018 vedené konanie o návrhu otca zo dňa 12.12.2018, na zrušenie neodkladných opatrení o úprave styku otca s maloletými deťmi. Predmetným podaním sa otec súčasne domáhal nariadenia nového neodkladného opatrenia o jeho styku s maloletými deťmi a súčasne uloženia povinnosti matke informovať otca o veciach týkajúcich sa maloletých detí každý páry kalendárny týždeň v mesiaci. Okresný súd Bratislava V. uznesením č. k. 20P/195/2018 - 154 zo dňa 08.01.2019 vylúčil časť návrhu otca zo dňa 12.12.2018, týkajúcu sa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa maloletých M. D. na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 20P/4/2019. Matka súčasne dala do pozornosti odvolacieho súdu, že sa samostatným návrhom zo dňa 14.12.2018 domáha zrušenia uznesenia Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 15.04.2017, č. k. 20P/123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017 č. k. 11CoP/218/2017-251. Konanie je pred Okresným súdom Bratislava V. vedené pod sp. zn. 20P/198/2018 a nebolo doposiaľ právoplatne skončené. K celému návrhu otca zo dňa 12.12.2018 sa matka písomným podaním zo dňa 04.01.2019 podrobne a vyčerpávajúco vyjadrila a tohto písomného podania sa v celom rozsahu pridriava (pozn. na základe dopytu na odvolací súd matka zistila, že predmetné podanie nie je súčasťou spisu, a preto ho matka v prílohe tohto podania odvolaciemu súdu predkladá). Matka v úvode svojho vyjadrenia musí s ľútosťou konštatovať, že je pre ňu mimoriadne náročné sa k odvolaniu otca zo dňa 22.01.2019 (ktorého rozsah spolu s prílohami predstavuje takmer 100 strán) vyjadriť, nakoľko jeho obsahom sú opakujúce sa, protichodné a zavádzajúce tvrdenia a odkazy na ďalšie dve písomné podania otca, ktoré okrem toho, že sú obsahovo takmer totožné s predmetným odvolaním otca, sú aj rovnako datované, t. j. zo dňa 22.01.2019. Vzhľadom k tomu, že otec opakovane doslova zahľucuje súdy svojimi rozsiahlymi a neprehľadnými písomnými podaniami, matka sa pokúsi reagovať vecne, poukazujúc pri tom na skutočnosti, ktoré sú podľa jej názoru pre rozhodovanie súdu v danej veci podstatné. Matka sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie a má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh otca ako nedôvodný zamietol. Matka zastáva názor,

že v danom prípade nebola preukázaná naliehavá potreba ďalšej zmeny dočasnej úpravy pomerov účastníkov a neboli dané podmienky pre nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletými deťmi v ním požadovanom rozsahu. Po oboznámení sa s obsahom odvolania otca (s prihladením na všetky ostatné písomné podania otca v konaniach týkajúcich sa maloletých detí) matka definitívne dospela k presvedčeniu, že otec sa bez akejkoľvek sebareflexie stavia do pozície „obete súdneho systému“, bez rozpakov viní súdy, kolízneho opatrovníka a matku za vzniknutú situáciu v rodine. Otec najnovšie argumentuje tým, že súdne konania vo veci samej trvajú už príliš dlho, z čoho dôvodu sa „vytráca povaha neodkladného opatrenia ako dočasnej úpravy“. V súvislosti s otcom namietanou dĺžkou konaní vo veci samej si matka dovoľuje otcovi pripomenúť, že to bol práve on, ktorý napriek tomu, že matka spolu s maloletými deťmi s jeho súhlasom od mája 2014 žije na území SR, žiadal dňa 18.04.2017 zastaviť v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, časť konania týkajúcej sa maloletých detí, dňa 12.05.2017 zastaviť konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva a dňa 19.06.2017 inicioval konanie o nariadenie návratu maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu (návrh otca bol súdom prvej inštancie zamietnutý a toto rozhodnutie bolo, na odvolanie otca, potvrdené odvolacím súdom). So všetkými vyššie uvedenými návrhmi otca, sa súdy museli vysporiadať, s tým, že práve z dôvodu otcom iniciovaného návratového konania boli konania vo veci samej na istý čas prerušené. Matka je teda názoru, že za dĺžku konaní vo veci samej môže aj vyššie opísané konanie otca. V tejto súvislosti si matka dovoľuje ešte podotknúť, že len za posledných 16 mesiacov otec podal 10 návrhov týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti, z toho sa už po 4 krát domáha nariadenia neodkladného opatrenia o úprave jeho styku s maloletými deťmi (pozn. stále v rovnakom rozsahu, t. j. v každom párnom od stredy od 16,00 hod. nepretržite do nedele do 18,00 hod.). Naposledy bolo odvolacím súdom o rovnakom návrhu otca rozhodnuté dňa 10.10.2018 uznesením č.k. 11CoP/405/2018 - 90. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že je už vyčerpaná zo sústavného bránenia sa voči opakujúcim atakom zo strany otca, či už to verbálnym a fyzickým, počas stykov otca s maloletými deťmi, alebo voči jeho návrhom a písomným podaniam, ktoré otec (aktuálne už každý týždeň) produkuje prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vzťahu k súdom. K návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyjadril aj kolízny opatrovník maloletých detí, ktorý uviedol, že inštitút neodkladného opatrenia nepredpokladá otcom navrhovaný rozsah úpravy styku s maloletými deťmi a k návrhu otca sa teda nepripája. Otec toto vyjadrenie kolízneho opatrovníka označil za „v danej veci bez relevancie...“ Na rozdiel od otca, matka s vysloveným názorom kolízneho opatrovníka súhlasí a to aj z dôvodov, že otec vo svojom návrhu nepreukázal naliehavosť potreby upraviť jeho styk s maloletými deťmi v ním navrhovanom rozsahu; otec má toho času s maloletými deťmi zabezpečený pravidelný a častý kontakt s maloletými deťmi niekoľkokrát do týždňa (pozn. každý utorok, štvrtok, piatok a v nepárnom kalendárnom týždni aj sobotu a nedeľu), vďaka ktorému v žiadnom prípade nemôže dôjsť k otcom tvrdenému odcudzeniu s maloletými deťmi; otec nepreukázal, že má pre ním navrhovaný rozsah styku s maloletými deťmi (t. j. aj cez noc) vytvorené podmienky. Otec v byte, ktorý si prenajíma výlučne v čase, kedy sa zdržiava na území SR, nemá ani len posteľ pre maloleté deti; otec doposiaľ drží v rukách zahraničné cestovné doklady maloletých detí, z čoho dôvodu by styk otca s maloletými deťmi bez prítomnosti tretej osoby predstavoval bezprostredné ohrozenie bezpečnosti a pocitu istoty maloletých detí (pozn. už aj vzhľadom na opakované konanie otca v tomto smere). Matka sa opätovne dôrazne ohradzuje voči ničím nepodloženému tvrdeniu otca o jej údajnej psychickej poruche. To, že otec bez akéhokoľvek relevantného dôkazu, naviac prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vynáša na do matkou opakovane takéto súdy a označuje ju za duševne chorého jedinca (aj so stanovením diagnózy) matka považuje za absurdné, prízemné a prekračujúce všetky medze slušnosti. Pre úplnosť si dovoľuje ešte v tejto súvislosti uviesť, že otec sa v konaní o rozvod ich manželstva domáha zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, kedy mu už matkina údajná „duševná porucha“ neprekáža...Obe maloleté deti sú už dva roky vystavované enormnej psychickej i fyzickej záťaži, čo sa prejavuje tak na ich emocionálnom prežívaní, ako aj ich zdravotnom stave (pozn. maloletý R. sa vo veku štyroch rokov pravidelne v noci aj niekoľko krát pocikáva, pričom pediatrom bol vylúčený biologický pôvod tohto stavu a maloletý D. sa v noci budí zo spánku kvôli nočným morám). Aktuálne sa ich prežívanie prejavuje tak, že otca odmietajú, nechcú na styk s otcom ísť a maloletý R. dokonca otca opakovane fyzicky napáda. Matka je z tohto stavu detí zhrozená. Otcovou jedinou reakciou na takéto správanie detí je, že matku obviňuje z toho, že deti proti nemu manipuluje (voči čomu sa dôrazne ohradzuje) a kompetentné orgány (súdy a kolízneho opatrovníka) zasa obviňuje z nečinnosti a ľahostajného prístupu v danej veci. V súvislosti s návrhom otca, aby matke bola prostredníctvom neodkladného opatrenia uložená povinnosť písomne ho informovať o veciach týkajúcich sa maloletých detí, matka uviedla, že otec vo svojom odvolaní navrhuje, aby ho matka o ich maloletých deťoch informovala vždy

ku koncu „právneho“ kalendárneho týždňa (pozn. otec mal zrejme na mysli „párneho“ kalendárneho týždňa). Otec sa súčasne domáha novej úpravy jeho styku s maloletými deťmi každý páry kalendárny týždeň od stredy do nedele. Matka tomuto návrhu otca nerozumie a považuje za nelogické informovať otca o čase, kedy by mal tráviť čas s deťmi on sám, informovať ho napríklad o dochádzke detí do predškolského zariadenia, ich zdravotnom stave, či voľnočasových aktivitách, keď by matka o nich objektívne nemohla mať vedomosť... Súčasnne uvádla, že tak ako konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, otec je matkou informovaný o všetkých dôležitých veciach týkajúcich sa maloletých detí. Navyiac je otec v kontakte aj pracovníkmi predškolského zariadenia (pozn. v mesiaci december bol otec priamo predškolským zariadením pozvaný na zimnú besiedku maloletých detí, ktorej sa osobne zúčastnil spolu so svojou matkou, starou matkou maloletých detí), s pediatrom (pozn. na žiadosť otca mu pediatrička detí poskytla aj fotokópie zo zdravotnej dokumentácie detí), či so psychologičkou Mgr. Palenčárovou, ktorá aktuálne s rodinou pracuje (pozn. po vzájomnej dohode oboch nás rodičov). Ak otec okrem iného vo svojich písomných podaniach (ako aj e-mailoch, ktoré matke adresuje) deklaruje, že aktuálny rozsah styku s deťmi je pre neho neprípustným aj z dôvodu, že je cudzincom; na území SR sa zdržiava vo vízovom režime a cestovanie na Slovensko je pre neho finančne zaťažujúce matka dáva do pozornosti odvolacieho súdu poslednú vetu bodu 18. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 620/2017-21 zo dňa 10.10.2017. Citovaným uznesením Ústavný súd SR odmietol sťažnosť otca, ktorou namietal porušenie svojich základných práv uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017, č.k. 11CoP/218/2017 (pozn. rozhodnutie, na základe ktorého sa aktuálne styk otca s maloletými deťmi realizuje) a jemu predchádzajúcim postupom. Senát Ústavného súdu SR dokonca nad rámec vo vzťahu k argumentom otca vyslovil názor, že okolnosť, že otec je cudzincom, nemôže oslabiť prednosť najlepšieho záujmu maloletých detí v prípade kolízie s objektívnymi „znevýhodňujúcimi“ okolnosťami na strane rodiča. K návrhu otca zo dňa 12.12.2018 sa matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrila dňa 04.01.2019. V tomto písomnom vyjadrení matka uviedla a priloženými listinnými dôkazmi súdu osvedčila skutočnosti, ktoré sú podľa jej názoru významné pre rozhodovanie súdu o návrhu otca a jednoznačne z nich vyplýva, že styk otca s maloletými deťmi v ním požadovanom rozsahu nie je v záujme maloletých detí. Matka preto zotrváva na svojom písomnom podaní zo dňa 04.01.2019 a prosí, aby odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní otca na skutočnosti v ňom uvádzané a osvedčené prihliadal. S poukazom na vyššie uvedené matka navrhuje, aby odvolací súd v konaní o odvolaní otca rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V., zo dňa 10.01.2019, č. k. 20P/4/2019 - 139 potvrdzuje. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Alternatívne, ak odvolací súd posúdi otca na zrušenie uznesenia Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 15.04.2017, č. k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017, č.k. 11CoP/218/2017-251 aj vzhľadom k vyjadreniam matky za dôvodný, matka navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a vydal nasledovné uznesenie: Napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 10.01.2019 č. k. 20P/4/2019 - 139 sa mení tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 15.04.2017 č. k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017 č. k. 11CoP/218/2017-251 sa zrušuje. Vo zvyšku sa návrh otca zamietá. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Matka súčasne v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu podrobne popísala prebiehajúci styk otca s maloletými deťmi za obdobie od mesiaca január 2019.

21. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

22. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (387 ods.1, 2 Civilného sporového poriadku).

23. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

24. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

25. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

27. Podľa § 367 ods. 4 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

28. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že pod sp. zn. 20P/422/2017 (pôvodne sp. zn. 20P 17/2017) konanie na návrh matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, v ktorom navrhuje zveriť na čas do rozvodu obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok, otca navrhuje zaviazat' mesačne výživným sumou 500,- € na maloletého D. S. a sumou 450,- € na maloletého R. K. od podania návrhu. Styk otca s maloletými navrhuje neurčiť. V tejto veci súd prvej inštancie doteraz meritórne nerozhodol.

29. Pod sp.zn. 20P/18/2017 je vedený návrh matky na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, ktorým sa matka domáha, aby obe maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že obidvaja rodičia budú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok a otec bude zaviazaný povinnosťou prispievať mesačne výživným na maloletého D. S. sumou 500,- € a sumou 450,- € na maloletého R. K.. Styk otca s deťmi určiť nenavrhuje. V tejto veci súd prvej inštancie doteraz meritórne nerozhodol.

30. Pod sp. zn. 20P/31/2018 je vedené konanie na návrh starej matky zo strany otca o úpravu styku. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

31. Pod sp. zn. 20P/404/2017 je vedené konanie na návrh matky o uloženie výchovného opatrenia. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

32. Pod sp. zn. 20P/195/2018 je vedené konanie na návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

33. Pod sp. zn. 20P/198/2018 je vedené konanie na návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol.

34. Súd prvej inštancie zistil, že aktuálne sa styk otca s maloletými deťmi realizuje na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 15.04.2017, č. k. 20P/123/2017-113 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2017, č.k. 11CoP/218/2017-251, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie tak, že sa upravuje styk otca s maloletými deťmi každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod., vždy za prítomnosti matky. Miesto prevzatia a odovzdania detí je bydlisko matky a súčasne na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 25.09.2018 č.k. 20P/92/2018-224 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.11.2018, č.k. 20CoP/151/2018-273, na základe ktorého je otec oprávnený na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 20P/17/2017, v súčasnosti vedeného pod sp.zn. 20P/422/2017 stýkať sa s maloletými deťmi každý týždeň v mesiaci v piatok od 10.30 hod. do 12.30 hod. v priestoroch akreditovaného subjektu UNICEF - LINKA DETSKEJ ISTOTY, n. o., so sídlom: Fialkové údolie 1956/5, Bratislava, len za prítomnosti povereného odborného pracovníka akreditovaného subjektom UNICEF - LINKA DETSKEJ ISTOTY, n. o.. Matka je povinná obe maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť. Miestom prevzatia a odovzdania oboch maloletých detí budú priestory akreditovaného subjektu UNICEF - LINKA DETSKEJ ISTOTY, n. o..

35. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť prítom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

36. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že je nepochybné, že rozchod rodičov a z toho vyplývajúce následky t.j. rozdelenie domácností rodičov, sťažená komunikácia medzi rodičmi, negatívne vplývajú na maloleté deti. V danom prípade odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie, ani pred odvolacím súdom neboli dané podmienky a predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, s poukazom na skutočnosť, že otec viac - menej má zabezpečený kontakt s maloletými deťmi, je však limitovaný matkou a z jej strany deklarovými ochoreniami detí, respektíve pracovnými povinnosťami matky, pričom počas realizácie styku maloletých detí s otcom nastávajú určité vyhrotené situácie, ktoré negatívne vnímajú aj maloleté deti. Odvolací súd má však zato, že tieto vyhrotené situácie tu nastávajú v dôsledku nenávisťi, ktorú voči sebe obaja rodičia prechovávajú. Rodičia by si mali uvedomiť, že za tejto situácie, kedy medzi rodičmi bude aj naďalej panovať nenávisť, nemôžu

sa v rámci rodičovských kompetencií vo vzťahu k maloletým deťom posunúť ani o krok dopredu. V tomto prípade je potrebné zdôrazniť, že ide o osobitú situáciu a to z toho dôvodu, že otec maloletých detí je cudzinec, ktorý musí pravidelne cestovať na územie Slovenskej republiky za tým účelom, aby mohol realizovať styk s maloletými deťmi, čo je nepochybne náročné finančne, aj časovo. Pokiaľ otcovi bude takýto styk s maloletými deťmi zmarený alebo odmietnutý pre chorobu detí, respektíve z iných dôvodov je pochopiteľné, že otec cíti krivdu a hnev. Je potrebné, aby si matka túto situáciu uvedomila, aby sa tomuto stavu aj prispôsobila a tento styk otca s maloletými deťmi sa vždy snažila zrealizovať (pokiaľ deti skutočne nebudú vážne choré, pričom o chorobe je potrebné otca vopred informovať... ak je to možné...) a súčasne viedla deti k tomu, aby kontakt s otcom pozitívne vnímali (t.j. aby zdôraznila, že otec pricestoval, že sa na deti teší, že si spolu spravia pekný program...). Aj podľa vyjadrení matky maloleté deti majú otca rady a matka musí tento vzťah maloletých detí s otcom podporovať tak, aby pozitívny vzťah medzi nimi zostal zachovaný. Na druhej strane tu však panuje obava matky zo skutočností, že otec maloletých detí zdržiava cestovné pasy detí, a preto má obavu, že kedykoľvek keď budú deti bez prítomnosti matky, respektíve tretích osôb, môže otec maloleté deti „uniesť“ do Izraela. Táto situácia je veľmi vyhrotená, pretože otec cíti, že mu je krivdené zo strany súdov, nakoľko jeho styk s deťmi sa musí realizovať za prítomnosti matky, respektíve tretích osôb a matka zas prežíva obrovský strach, že jej deti môžu byť unesené otcom a následne nebude mať možnosť maloleté deti získať späť. V takejto ťaživej situácii je aj pre súd veľmi náročné upraviť taký rozsah styku, aký si daná situácia vyžaduje, s prihliadnutím na to, aby medzi rodičmi nedochádzalo k problémom, ku konfliktom a tým pádom aj k vyhroteným situáciám. Momentálne odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v tomto konkrétnom prípade sa nejedná o návratové konanie v zmysle Haagskeho dohovoru, ale ide o bežnú úpravu styku medzi otcom a maloletými deťmi s prihliadnutím na to, že maloleté deti majú domicil na území Slovenskej republiky. Keďže z vyjadrenia matky k odvolaniu (pre obsiahlosť nie je súčasťou odvolacieho rozhodnutia) odvolací súd zistil, že správaním otca dochádza aj k takej situácii, že matku vystraší tým, že zoberie jedno dieťa v nákupnom centre tak, aby ho matka približne hodinu hľadala za asistencie polície, nemôže odvolací súd vyhodnotiť v prospech otca. Je potrebné, aby si obaja rodičia uvedomili skutočnosť, že pokiaľ maloleté deti budú natačať na mobilný telefón počas realizácie styku, že pokiaľ maloleté deti budú vystavovať vyhroteným situáciám (urážením druhého rodiča), pokiaľ sa budú rodičia vzájomne zastrašovať a ponižovať, nikdy ich deti nebudú reagovať pozitívne t.j. tak, ako od nich rodičia očakávajú. Ani jeden z rodičov podľa názoru odvolacieho súdu nepristupuje k realizácii styku otca s maloletými deťmi ako vyspelý rodič, ktorý sa dokáže povzniesť na určité negatívne vlastnosti druhého rodiča, pričom v rámci dohody je potrebné snažiť sa vždy hľadať kompromis a ustúpiť zo svojich požiadaviek. Žiaľ, v tomto prípade odvolací súd nemôže postupovať tak, ako je to pri bežnej úprave styku, ale musí zohľadniť všetky osobitosti danej situácie, a musí konštatovať, že v tomto prípade najviac trpia maloleté deti, ktoré majú tendenciu sa svojou agresivitou prezentovanou na otcovi brániť. Pre oboch rodičov daná situácia predstavuje veľkú záťaž, a preto by bolo dobré, aby sa súd prvej inštancie, rodičia, kolízny opatrovník aj právni zástupcovia rodičov zamerali na rozhodnutie vo veci samej (nie na návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia), t.j. aby sa v konaní pokračovalo, aby sa vo veci samej vykonalo dokazovanie (napr. znalecké dokazovanie, výsluch rodičov, výsluch kolízneho opatrovníka, výsluch maloletých detí), za tým účelom, aby bolo možné spor medzi rodičmi čo najrýchlejšie meritórne prejednať a uzavrieť. Je potrebné si uvedomiť, že neustálym podávaním nových návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, otec aj matka predlžujú vec samu, a maloleté deti nemajú pocit stability, ani istoty. Rovnako touto situáciou trpia obaja rodičia. Je potrebné začať realizovať dokazovanie vo veci, aby sa ustálilo aj s prihliadnutím na to, že otec za maloletými deťmi cestuje, akým spôsobom sa bude realizovať styk, respektíve, aké sú plány otca do budúcnosti t.j., či je vhodná striedavá starostlivosť oboch rodičov, respektíve, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady vo vzťahu k starostlivosti o maloleté deti. Bez realizácie dokazovania prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia uvedenú zložitú situáciu nemôže vyriešiť žiaden súd. Neodkladné opatrenie v tomto prípade má slúžiť iba za účelom zabezpečenia nevyhnutného styku otca s maloletými deťmi, čo však v danom prípade okliešteným spôsobom realizuje. Odvolací súd má za to, že pokiaľ rodičia nepristúpia na určitý kompromis je úplne bezpredmetné, ktorý z rodičov takpovediac „vyhrá“, nakoľko jediný, kto prehrá budú ich maloleté deti. Maloleté deti môžu byť spokojné iba pri takých rodičoch, ktorí sú schopní sa o úprave styku dohodnúť, pričom dohoda znamená, že každý z rodičov upustí zo svojich požiadaviek a bude sa snažiť prispôsobiť sa druhému rodičovi. V tejto situácii, keď má otec takpovediac každý týždeň zabezpečený určitý kontakt s maloletými deťmi (napriek tomu, že uvedený kontakt a styk otca s maloletými deťmi nie je podľa predstáv otca), nemôže byť predmetný skutočný stav veci vyhodnotený tak, že je tu daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má slúžiť iba na zabezpečenie nevyhnutného kontaktu rodiča s maloletým dieťaťom.

Inak povedané nariadenie neodkladného opatrenia bez realizácie vykonania dokazovania v tomto štádiu konania neobstojí, ani z dôvodu opatrnosti a zastabilizovania situácie, nakoľko každé nariadenie neodkladného opatrenia musí byť podložené skutočnosťami a zákonnými predpokladmi potrebnými pre jeho vydanie, respektíve nariadenie, čo v tomto prípade splnené nebolo, nakoľko absentuje prvok naliehavosti danej úpravy. Je nepochybné, že nariadenie neodkladného opatrenia, slúži účelu ochrany práv a ochrany záujmov maloletého dieťaťa v prípade, že zo strany jedného rodiča dochádza k bráneniu v styku s druhým rodičom. Táto situácia tu však nie je (styk otca s maloletými deťmi prebieha), a preto aj dôvody otca uvedené v odvolaní neobstoja a nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu stabilizovania vzťahov medzi rodičmi nemá oporu v zákone.

37. Pokiaľ ide o návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v tej časti, v ktorej sa otec domáha informačnej povinnosti zo strany matky, v tejto súvislosti odvolací súd udáva, že matka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu takpovediac vyvrátila tvrdenia otca a to takým spôsobom, že uviedla, že otca o podstatných veciach informuje, preto súd musí opätovne konštatovať, že je ťažké danú situáciu posúdiť objektívne zo strany súdu. Minimálne však odvolací súd apeluje na matku, aby riadne a včas otca informovala o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí t.j. o ochoreniach maloletých detí (informácie je potrebné podať včas), o veciach týkajúcich sa plánovaných vyšetrení maloletých detí, o veciach týkajúcich sa školy, škôlky, respektíve školskej dochádzky, známok, ako aj záujmových aktivít tak, aby aj otec mal prehľad, čo maloleté deti robia, aké majú voľnočasové aktivity, nakoľko aj otec má právo tieto informácie vedieť. V danom prípade v rámci konania vo veci samej je potrebné tieto protichodné tvrdenia rodičov overiť, t.j. zistiť, či skutočne matka informuje otca o všetkých podstatných veciach a v prípade, že tomu tak nie je, bude sa tým zaoberať súd prvej inštancie v rámci konania vo veci samej a za situácie, že matka podstatné informácie o maloletých deťoch otcovi neposkytuje, súd prvej inštancie matke takúto povinnosť vo veci samej uloží. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods.1, 2 C.s.p.).

38. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybné v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci N.L. proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

39. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
- (2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).
- (1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).
- V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).